

РЕШЕНИЕ

№ 83

гр. Благоевград, 14.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и трети януари
през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Лилия Масева

Членове: Анета Илинска

Миглена Кавалова-Шекирова

при участието на секретаря Здравка Янева
като разгледа докладваното от Миглена Кавалова-Шекирова Въззивно
гражданско дело № 20231200501097 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по въззивна жалба с вх. № 7441/18.09.2023 г., депозирана от адв. Д. Х. – пълномощник на О. М. А., с адрес гр. Сандански, ул. „адрес“ № 3, със съдебен адрес гр. Сандански, ул. „адрес“ № 2, против Решение № 237/28.08.2023 г., постановено по гр.д. № 1141/2021 г. по описа на РС – Сандански.

Във въззивната жалба се излагат подробни съображения, че обжалваното решение е неправилно, постановено в противоречие с материалния закон, при допуснати съществени процесуални нарушения и необоснованост. Исква се от въззивният съд да отмени последното и да постанови друго, с което да отхвърли предявените от „Енергийни системи Сандански“ ООД искове изцяло.

С въззивната жалба не са направени доказателствени искания.

Препис от въззивната жалба е връчен на въззиваемата страна „Енергийни системи Сандански“ ООД на 18.10.2023 г., като в установения от

закона срок е подаден отговор, в който се изразява становище за неоснователност на въззивната жалба и се иска потвърждаване на атакуваното в настоящото производство решение.

В проведеното по делото открито съдебно заседание пред въззивния съд, въззивникът не се явява и не се представлява, въззиваемият оспорва жалбата и моли атакуваното решение в настоящото производство да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Съдът, като обсъди направените в жалбата оплаквания, извърши проверка на обжалвания съдебен акт, съгласно разпоредбата на [чл. 271, ал. 1 от ГПК](#), при съвкупната преценка на доказателствата по делото, намира за установено следното:

Производството пред районния съд е образувано по искова молба, депозирана от „Енергийни системи Сандански“ ООД, седалище и адрес на управление: гр. Сандански, ул. „адрес“ 21, представлявано от управителя Н.И.В. против О. М. А. от гр. Сандански, ул. „адрес“ № 3, вх. Б, ет. 3, ап. 17, в която се твърди, че по заявление по чл. 410 ГПК срещу ответника е образувано ч.гр. д № 450/2021 г. по описа на Районен съд - Сандански за сумата 1 367.00 лв. / хиляда триста шестдесет и седем лева /представляваща остатък от общата стойност по оферта, изготвена по искане на ответника на 27.03.2019 г. в размер на 6 217 лв. за доставка и монтаж на радиатори, колекторна кутия и тръбен прът в жилището на ответника с адрес: гр. Сандански, ул. „адрес“ № 3, вх. Б, ет. 3, ап. 17, както и за сумата 79.74 лв. лихва за забава считано от 21.09.2020 г. до 18.04.2021 г., ведно със законната лихва от изплащане на главницата, както и разноските по делото ДТ - 29.00 лв. и 400.00 лв. - адвокатско възнаграждение по договор за правна помощ и съдействие. Твърди се, че по образуваното дело е издадена заповед за изпълнение на 29.04.2021 г., като съдът е уважил искането както за главницата, така и за обезщетение и разноси в заповедното производство, срещу която заповед за изпълнение е постъпило възражение в срок, поради което и на основание чл. 422 ГПК е депозирана исквата молба. Твърди се, че на 27.03.2019 г. по искане на ответника, фирмата на ищеца е изготвила оферта за доставка и монтаж на радиатори, колекторна кутия и тръбен прът на обща стойност 6 217 лв. Офертата е приета от ответника, който с приходен касов ордер на 09.04.2019 г. е внесъл авансово сумата 4 850 лв. по офертата за

отоплителната инсталация. Остатък в размер на 1 367 лв. е била дължима при въвеждане в експлоатация на изградената инсталация в апартамента на ответника, находящ се в гр. Сандански, ул. „ адрес” № 3, вх. Б, ет. 3, ап. 17. Отоплителната система е монтирана съгласно офертата, без каквито и да било рекламации и възражения от ответникът, относно доставката, монтажа и работата на фирмата - изпълнител. Към онзи момент сградата не е била газифицирана и закупуването на газов котел е предоставен по избор на клиента. След газифициране на сградата и въвеждане в експлоатация на отоплителната система, управителят на фирмата - изпълнител се срещал лично два пъти с ответника, за да заплати останалата сума за свършената работа по офертата. Срещите са без резултат и на 21.09.2020 г. дружеството - изпълнител връчва уведомително писмо на И.Б. - представител на ответника и седем месеца след поканата за издължаване на остатък по офертата, на 19.04.2021 г. в съда е подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК. Предвид описаната фактическа обстановка се иска от съда постановяване на решение, с което да бъде признато за установено, че по заповед № 901195 за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена на 29.04.2021 г. по ч.гр.д. № 450/2021 г. по описа на Районен съд - Сандански, ответникът дължи на „Енергийни системи Сандански” ООД ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. Сандански, ул. „адрес” № 21, представлявано от управителя Н.А.В. сумата 1 367.00 лв. представляваща остатък от сумата по оферта изготвена по искане на ответника на 27.03.2019 г. в размер на 6 217 лв. за доставка и монтаж на радиатори, колекторна кутия и тръбен прът в жилището на ответника с адрес: гр. Сандански, ул. „адрес” № 3, вх. Б, ет. 3, ап. 17, както и сумата 79.74 лв. лихва за забава считано от 21.09.2020 г. до 18.04.2021 г., ведно със законната лихва от постъпване на заявлението в съда - 19.04.2021 г. до окончателното изплащане на сумите, както и разноските по делото ДТ — 29.00 лв. и 400.00 лв. - адвокатско възнаграждение по договор за правна помощ и съдействие.

В срока за отговор на исковата молба е депозиран такъв от ответника, в който отговор се оспорва основателността на предявената претенция, като се твърди, че отправената от ищеца до ответника оферта не е подписана от ответника. Липсва волеизявление на ответника за приемане на стойността на офертата. Не се оспорва обстоятелството, че с приходен касов ордер от 09.04.2019г. ответникът е внесъл сума в размер на 4850 лева в ищцовото

дружество. Твърди, че не отговаря на действителността твърдението, че отоплителната система е монтирана без рекламации и възражения относно доставката монтажа и работата на фирмата - изпълнител, ищец по делото. Твърди се, че ищецът като изпълнител по договора не е изпълнил задълженията си добросъвестно, срочно и пълно (изцяло), както и заплатената от ответника сума надвишава стойността на доставените от ищеца материали и изпълнени работи. Твърди, че срещите между управителя на дружеството - ищец с ответника са се осъществявали поради факта, че ищцовото дружество не е изпълнило изцяло задължението си да достави материали и монтира отоплителната система, като ответникът е канил ищеца да изпълни работата точно. Твърди се, че и след така проведените срещи ищецът не е довършил работата. Твърди се, че поради не довършване на работата от страна на ищеца, не е съставен предавателно - приемателен протокол, удостоверяващ вложените материали и извършените дейности и поради това работата не е приета по надлежния ред от възложителя - ответник по иска. Поради неизпълнение на задължението на ищеца да изпълни работата изцяло, ответникът е ангажирал друга фирма, на която е заплатил при надлежното приемане на изпълнените строително - монтажни работи (СМР). Предвид твърдението му за неоснователност на главната претенция, намира за неоснователна и акцесорната претенция за лихва за забава.

Видно от оферта за доставка и монтаж на радиатори, колекторна кутия и тръбен път и приходен касов ордер от 09.04.2019 год., страните са се съгласили ищецът да достави, монтира радиатори, колекторна кутия и тръбен път в помещение – собствено на ответника, а ответникът да заплати възнаграждение за това в размер на 6 217, 00 лева, от които на 09.04.2019 г. ответникът е внесъл авансово в ищцовото дружество сумата 4 850 лв. по офертата за отоплителната инсталация.

Видно от акт за първоначален технически преглед на газов уред –котел и акт за първоначален технически преглед на сградна газова инсталация – и двата от 18.12.2019г., в жилищна сграда в гр. Сандански, ул. „адрес“ № 3, вх. Б, ет. 5, ап. 17 е извършен монтаж и първоначален технически преглед на газов уред – котел, сериен № 922023354, произведен 2019г., който монтаж е извършен от „Термотех дизайн“ ЕООД, разрешава се ползването на уреда и се разрешава пускането на сградна газова инсталация № 880/ГИ 3999/17.12.2019г. на посочения адрес.

С уведомително писмо от 21.09.2020г., ищцовото дружество е уведомило ответника за остатъка неплатена сума по офертата от 27.03.2019г. в размер на 1 367 лева, което писмо е подписано от И.Б..

Видно от протокол за приемане на СМС акт образец 19 на обект „адрес“ № 3, ап. Б 17 и Б 18 възложител „Сан инвест груп“ ООД и изпълнител „Термотех дизайн“ ЕООД, работата за монтаж на радиатори, доставка и монтаж на колекторна група „VISIONQ“ месинг с дебитометри 1; тръбен прът в замазка; подвързване на бойлер към тръбопровода и серпентините на бойлера към газовия котел на стойност 2 040 лева общо е приета от „О.“ на 11.09.2020г.

Видно от писмо изх. № АГ-М-02-0166 от 22.03.2023 го. на изп. директор на „Аресгаз“ ЕАД, ответникът не е страна по правоотношение с „Аресгаз“ и за адреса в гр. Сандански, р-н „адрес“ № 3, бл. Б 17 са сключени договор за присъединяване и договор за продажба на природен газ за битови нужди на 12.09.2019г. със „Сан инвест груп“ ООД, представлявано от управителя О. А., като обектът е присъединен към газоразпределителната мрежа на 15.01.2020г.

Събрани са гласни доказателства чрез разпита на свидетелите Н.А.В. – към момента на разпита управител на „Енергийни системи Сандански“ ООД, управител от 2020 г.; К.Е.Т. – монтажист към „Енергийни системи Сандански“ и Б.И.Н. - работник в „ТЕРМОТЕХ ДИЗАЙН“ ЕООД.

От показанията на свидетеля Н.А.В. се установява, че към 2019 управител на ищцовото дружество била съпругата му, а той е бил работник. През 2019 г. ответникът възложил на св. В. да изготви оферта за два апартамента, мезонетни, които били съединени в един - на последния етаж на сградата, с ответника оглеждали апартамента, уточни къде ще е газовият котел, къде ще са колекторни кутии, къде ще бъдат разположени радиаторите, с какви мощности ще бъдат и монтирали тръбния път, колекторите, радиаторите. Едната баня била готова и монтирали бойлер, всичко по офертата, която предложили, е изпълнено (офертата от 27.03.2019 г.) Началото на март месец 2019 година св. В. имал няколко срещи с О., доколкото претенциите били в различни направления, направил може би четири оферти, които започват от 06.03.2019 г. и окончателната последна оферта е от 27.03.2019г., по която работили, към този момент сградата не била газифицирана. На тази основа офертата е изготвена без да има включен

газов котел и това било желанието на О.. Няколко дин след като представил офертата, разговарял с него в присъствието на помощника му И., към средата на април месец заедно с О. проверили всичко и уточнили, че всичко, което е по офертата, е направено, следвало да подпишат приемо – предавателен протокол след като монтират котел, но ответникът го отпращал от офиса си, поради която причина написал уведомително писмо, което било взето от И. и никой не е имал никакви претенции по отношение на изпълнението на работата. Апартаментите са два - мезонетни, събрани, обединени в един апартамент на последния етаж. По тази причина отоплителните съоръжения, радиаторите са 11 броя, тъй като в някои от стаите се наложило да слагат по два, тъй като нямало възможност да се сложат под прозорците, за да правят естествена конвекция, до всеки радиатор трябвало да се пуснат тръби, да се прави замазка, монтирали колекторна кутия, към която са прикачени тръбите за всеки радиатор, кранове сложили на радиаторите, всичко, което е по офертата и в края на работата изчистили апартамента, подмазали каналите, които са за тръбите и така го предали на О.. Остатъкът трябвало да получи когато се приема обектът. Всичко, което направили било изпълнено до колекторната кутия. Следващото, което трябвало да се направи е да монтира котела и да присъедини бойлера, понеже отоплителната инсталация и бойлерът се присъединяват към газовия котел. За да се пусне в експлоатация след монтиране на газов котел, не е трябвало още радиатори да бъдат поставени. Свидетелят е монтирал колектори 12 извода – комплект с обезвъздушители и фитинги, котелът не е бил свързан, но тръбите до котела са ги прекарвали и дренажа, не разбрал каква е причината, за да не се изчисти сметката, искал да се срещне с О., бил отпращан, няколко пъти се срещал И., той казвал, че „шефът ще каже“.

От показанията на св. К.Т. се установява, че към 2019 г. работел в ищцовото дружество като изпълнител, монтажист, април месец 2019 г. ходил на обекта - „Грийн лайф“, срещу Шарлопов, жилището било голямо, 4-5 стаи, две бани и тоалетни, трябвало да поставят радиатори, да пуснат маркучи, да сложат колектори, колектор да присъединят - изкъртване, полагане и свързване, правили обединение на две бани и тоалетни, В. работил също там, монтирали колектори 12 извода и комплект с обезвъздушители, изпълнили дейността по свързването на газов котел с колектор и дренаж и свързването на газовия котел с бойлера (студената вода да се вкара към газовия котел и

топлата да се върне към баните, тоалетните, към кухнята). И когато няма монтиран газов котел, тези връзки за топла и студена вода трябва да се пуснат - трябва да са под замазката и после като се закачи газовият котел, се свързват газовия котел с изводите на тръбите.

От показанията на свидетеля Б.Н. – служител в „ТЕРМОТЕХ ДИЗАЙН“ ЕООД от 2018 г. се установява, че в сграда на адрес № 3, над парка на шест апартамента направили газова инсталация с котли плюс обща газова инсталация, тези шест апартамента - на различни етажи от сградата - на ет. 3, ап. 17, вх. Б, на ет. 5, ап. 17 – то се води едно и също – ап. 17 - мезонет отдолу и горе, разбрали се, че св. Н. ще прави газовата инсталация и котела, а другият да прави отоплителната инсталация – в началото на 2020 година, юни 2020г. започнали да правят газовата инсталация, след това и на другите апартаменти и монтирали котел и колектори с дебитомери. Котела го монтирали в апартамента на О.. Първият път като отишли нищо не било извършвано, като отишли да работят били пуснати тръби за радиаторите по пода, вкопани в замазката, преработили част от тръбите, защото по думите на О. и И.Б., не са били и изведени тръбите, където е трябвало и преработили на два или три радиатора тръбите. Преди да започнат да работят тръбен прът Ф16 в шлаух с направа на канал в замазка и подравняване имало (през юни 2020г). Монтирали всички колекторни кутии - един колектор, комплект. Преработката се наложила, защото по думите на И. и на О. – не са били изведени тръбите където е било казано, където е трябвало да бъдат изведени, когато отишли да работят, нямало радиатори, били по пода и по стените, някои легнали по пода, някои подпрени на стените, но не били монтирани, само тръбите били закачени, не били монтирани колектори 12 извода - комплект с обезвъздушители и фитинги, а те монтирали техен колектор, нямало свързване на газов котел с колектор и дренаж, и на газов котел с бойлер. Газовият котел те го купили, доставили и монтирали, бойлерът бил монтиран без да бъде вързан.

Проведена е очна ставка между свидетелите Т. и Н., при която св. Н. твърди, че била сложена колекторна кутия, но не и колектор, част от радиаторите били по земята, друга част – подпрени на стената, не са били монтирани, а св. Т., че радиаторите са били сложени, той лично слагал радиатори.

При тази установена фактическа обстановка, първоинстанционният съд е уважил предявените искове.

При горното, въззивният съд намира следното от правна страна:

По допустимостта на въззивната жалба:

Депозираната въззивна жалба отговаря на изискванията по чл. 260 и 261 ГПК, депозирана е в срока по закон, от страна в първоинстанционното производство, с интерес от обжалването, съответно е допустима.

По основателността на въззивната жалба:

По арг. от разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, по останалите въпроси е ограничен от релевираните въззивни основания в жалбата като следи служебно за спазването на императивните материалноправни норми, по указанията на т. 1 на ТР № 1/2013 г. ОСГТК на ВКС.

С оглед горното при извършената служебна проверка на обжалваното решение, съдът счита, че то е валидно и допустимо.

По доводите във въззивната жалба:

Предявени са искове с правно основание чл. 422 вр. чл. 415 ГПК вр. чл. 266, ал. 1 и чл. 86 ЗЗД.

В тежест на изпълнителя съгласно чл. 154, ал. 1 ГПК по този иск е да докаже наличието на сключен договор, да докаже, че е изпълнил възложената му работа съобразно поръчката на възложителя, както и приемането на работата. В тежест на възложителя е да докаже твърденията си за заплащане на дължимото възнаграждение и твърденията си, че задължението на изпълнителя не е изпълнено или е изпълнено лошо, обуславящи възникването на правата по чл. 265 ЗЗД /Решение № 34 от 22.02.2010г. на ВКС по т.д. № 588/2009г., II т.о., ТК, постановено по реда на чл. 290 от ГПК/.

Договорът за изработка е неформален и може да бъде доказан с всички допустими доказателства и доказателствени средства при съобразяване с ограниченията на чл. 164, ал. 1, т. 3 ГПК. Такива доказателства могат да бъдат писмени доказателства /приемо-предавателен протокол за конкретно извършени видове работи, двустранно подписан протокол за изпълнени СМР с посочени видове, количество, стойност и др./, съдебно-технически

експертизи и гласни доказателства. Възложителят има право да получи готовия резултат. Възложителят разполага и с правото да откаже приемането на работата, ако не съответства на поръчката му, с правото да проверява изпълнението на работата във всяко време /чл. 262, ал. 1 ЗЗД/, с правата по чл. 265 ЗЗД, ако е налице отклонение от поръчката. В чл. 264, ал. 1 ЗЗД е предвидено, че поръчващият е длъжен да приеме извършената съгласно договора работа. Следователно приемането на извършената работа е не само право, но и задължение на възложителя. Приемането на работата обхваща както едно фактическо действие – реалното получаване на фактическата власт върху изработеното, така и правно действие – одобрение на изработеното, т.е. признание, че то действително съответства на възложеното с договора /Решение № 231 от 13.07.2011г. на ВКС по т.д. № 1056/2009г., II т.о, ТК, постановено по реда на чл.290 от ГПК/. Приемане на извършената работа по смисъла на чл. 264, ал. 1 ЗЗД е налице както когато възложителят е направил изрично изявление, че счита изработеното за съобразено с договора, така и когато такова одобрение е изразено с конклюдентни действия. Ако работата е извършена точно – без недостатъци и съобразно поръчката, възложителят дължи да я приеме. В случай, че възложителят откаже да приеме извършената съобразно договора и предадена работа, е налице неизпълнение на договора от негова страна. В този случай работата се счита приета, рискът преминава върху възложителя и за него възниква задължение да заплати уговореното възнаграждение и обезщетение за претърпените от изпълнителя вреди от неизпълнението /чл.79, ал.1 и чл.82 от ЗЗД/. Възложителят има право да откаже да приеме работата, ако тя не отговаря на поръчката му – ако е налице забавено изпълнение и липса на интерес от приемането му за възложителя; ако е изработена вещ, различна от поръчаната; ако е налице несъответствие на изработеното с предназначението на поръчаното от възложителя. Несъответствието може да се изразява и в наличието на недостатъци на извършената работа – явни или скрити. За да запази правата си по чл. 265 ЗЗД, възложителят следва да прояви активност и да прегледа извършената работа при предаването, респ. приемането ѝ /чл. 264, ал. 2, изр. 1 ЗЗД/. При констатиране явни недостатъци или отклонения – такива, които са видими при обикновен преглед на работата, възложителят е длъжен да направи всичките си възражения пред изпълнителя незабавно при предаване на работата или в уговорения от страните срок, ако такава уговорка се съдържа в

договора. При наличието на скрити недостатъци или отклонения – такива, които не могат да бъдат установени при обикновен преглед на извършеното, възраженията следва да бъдат направени веднага след откриването им, респ. в уговорения между страните срок – чл. 264, ал. 1, изр. 2 и 3 ЗЗД, освен ако изпълнителят е знаел за недостатъците или отклоненията. Преценката за вида на недостатъците на извършената работа винаги е конкретна и обективна, а не субективна – следва да се преценяват установените по конкретния спор факти и да се изхожда от обективната възможност недостатъците да бъдат открити при обикновен и сравнително бърз преглед, респ. от възможността да бъдат констатирани в процеса на използване на резултата от изпълнение на поръчката. Бездействието на възложителя и пропусъкът му да прегледа работата и да направи възраженията си в посочените срокове води до предвидените в чл. 264, ал. 3 ЗЗД неблагоприятни последици за него – при липса на възражения за неточно изпълнение работата се счита за приета от възложителя. В този случай се преклудира правото на възложителя да прави последващи възражения за неточно изпълнение, включително като възражения срещу предявен от изпълнителя иск за заплащане на възнаграждение или за обезщетение за вреди по договора за изработка, а едновременно с това безусловно задължава изпълнителя да заплати уговореното с договора възнаграждение за приетата работа. Ако възложителят откаже да подпише съответния писмен акт и по този начин да удостовери предаването, респ. приемането на работата, без да изложи изрични възражения за неправилност на изпълнението, отказът му не поражда в негова полза изгодни правни последици. В този случай е налице необосновано неприемане на работата и макар да няма формално приемане на изработеното, съгласно чл. 264, ал. 3 ЗЗД работата се счита за приета без възражения и за възложителя възниква задължението по чл. 266, ал. 1 ЗЗД да заплати възнаграждение. При наличие на такива обстоятелства изпълнителят има интерес да докаже точното изпълнение на договора с всички допустими доказателствени средства. При договора за изработка предаването на извършената работа се изчерпва с извършването на фактически действия между страните.

Съотнасянето на горното към установената по делото фактическа обстановка води до извод за доказване от страна ищеца на наличието на облигационни отношения между страните по договор за изработка, като

ответникът е внесъл авансово сумата в размер на 4 850 лева по офертата, представена по делото от ищеца. Това обстоятелство не се оспорва от ответника. Неоснователно е възражението на въззивника за липсата на договорни отношения между страните, доколкото ответникът не е подписал офертата на ищеца – договорът за изработка е неформален и съдът счита за доказано по делото сключването му както предвид неоспорване на факта на авансовото плащане по него, така и предвид събраните по делото гласни доказателства чрез разпита на свидетелите по делото. Възражението на въззивника за допуснато процесуално нарушение от страна на първоинстанционния съд чрез допускане в качеството на свидетел на управителя на въззиваемото дружество, съответно оплакването за неправилност на решението, поради кредитирането показанията на св. В. е неоснователно – той към момента на изпълнение на договора на изработка не е бил управител на въззиваемото дружество (видно от приложените в делото удостоверение за актуално състояние и служебно извършената от съда справка в ТР). Съгласно практиката на ВКС заинтересовани свидетели са тези лица, които имат облага от решаване на делото в полза на посочилата ги страна, като облагата следва да е непосредствена. Всяко лице, извън посочените в [чл. 166 ГПК](#), дори и да е заинтересовано от изхода на делото, може да бъде свидетел. Съдът не може да игнорира допустимите и относими към факти от спорното право показания на свидетеля само поради неговата заинтересованост, а е задължен да прецени достоверността им, чрез цялостна съпоставка на всички доказателства по делото - Решение № 118 от 11.01.2021 г. на ВКС по гр. д. № 665/2020 г., II г. о., ГК. Съдът прави фактически и правни изводи по предмета на спора, като обсъжда поотделно и в съвкупност, по вътрешно убеждение, всички събрани доказателства, които са относими към казуса и допустими за установяване на съответния факт или обстоятелство според разпореденото в закона. Казаното се отнася и до гласните доказателства, които щом са относими и допустими, се преценяват от съда по вътрешно убеждение, при съобразяване с евентуалната заинтересованост или предубеденост на свидетеля според правилата на [чл. 172 ГПК](#). В случая св. В. е заинтересован от изхода на делото и действително показанията му следва да се ценят при отчитане на тази заинтересованост, но това не води до нарушаване на процесуалните права при допускането му до разпит, съответно кредитирането им от съда не опорочава атакувания в

настоящото производство съдебен акт. Няма процесуална пречка да бъдат изслушани обясненията на законния представител на дружеството в качеството на свидетел, когато към момента на фактите, които се установяват не е изпълнявал тези функции - **Решение № 349 от 4.11.2014 г. на ВКС по гр. д. № 1106/2014 г., IV г. о., ГК** . Показанията му следва да се преценяват с оглед всички други данни по делото, като се има предвид възможната тяхна заинтересованост.

Твърдението във въззивната жалба, че съдът не е изложил никакви съображения по съществуващото противоречие относно твърдението на ищеца, че жилището на ответника, за което била направена офертата и била извършена работата е на адрес гр. Сандански. ул. „адрес“ № 3, вх. Б. ет. 3, ап. 17 и установеното по делото, а именно - че работата е била изпълнявана в жилище, находящо се на петия, а не на третия стаж, поради което решението е неправилно, е неоснователно - неизлагането на съображения в тази насока не опорочава съдебния акт – от всички събрани по делото доказателства се установява, че жилището, в което е работено от служители на ищеца са обединени два мансардни апартамента, както и се установява, че административният адрес на ответника е на ет. 3 (писмо от МВР, ОД на МВР – Благоевград от 23.04.2021г. – л. 10 от ч.гр.дело 450/2021г. по описа на РС – Сандански).

Дали жилището е собственост на ответника или на ЮЛ, чийто управител е ответникът също не опорочава договора за изработка, доколкото страните по договора за изработка са страните по делото, което обстоятелство не е спорно по делото. Необсъждането на това възражение не опорочава атакувания съдебен акт

По отношение оплакването във въззивната жалба, че няма анализ на показанията на свидетеля Б.Н. – от показанията на същия се установява, че когато за първи път оглеждал апартаментите на О. нищо не било извършвано, като отишли да работят юни 2020 били пуснати тръби за радиаторите по пода, вкопани в замазката, преработили част от тръбите, преди да започнат да работят тръбен прът Ф16 в шлах с направа на канал в замазка и подравняване имало през юни 2020г. имало радиатори и колекторна кутия, монтиран бойлер. Обсъждането на показанията на свидетеля Н., както и

установеното от проведената между него и свидетелят Т. очна ставка също установява извършване на работа в процесните апартаменти. Дори са се приеме, че работа е била извършена в отклонение от поръчката или изпълнената работа има недостатъци при липсата на възражения, за да запази правата си по чл. 265 ЗЗД, възложителят е следвало да прояви активност и да прегледа извършената работа при предаването, респ. приемането ѝ /чл. 264, ал. 2, изр. 1 ЗЗД/. В случая съдът с оглед установеното по делото приема, че работата се счита приета и рискът преминава върху възложителя и за него възниква задължение да заплати уговореното възнаграждение и обезщетение за претърпените от изпълнителя вреди от неизпълнението /чл. 79, ал. 1 и чл. 82 от ЗЗД/.

При изложените съображения и доколкото изводът за основателност на претенцията на ищеца на настоящата инстанция съвпада с извода на първоинстанционния съд, атакуваното решение в настоящото производство следва да бъде потвърдено.

При този изход на делото пред въззивния съд, на въззиваемото дружество се следват претендираните и сторени разноси в настоящото производство в размер на 600, 00 лева за адвокатски хонорар съгласно представения договор за правна защита и съдействие.

На основание чл. 280, ал. 3, т. 1 ГПК, настоящият съдебен акт не подлежи на касационно обжалване.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 237/28.08.2023 г., постановено по гр.д. № 1141/2021 г. по описа на РС – Сандански.

ОСЪЖДА О. М. А., с адрес гр. Сандански, ул. „адрес“ № 3, със съдебен адрес гр. Сандански, ул. „адрес“ № 2 да заплати на „Енергийни системи Сандански“ ООД, седалище и адрес на управление: гр. Сандански, ул. „адрес“ 21 представлявано от управителя Н.И.В. сумата в размер на **600, 00 лева**, представляваща разноси в настоящото производство за адвокатски хонорар.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____